

Sognet, og give dem Halvdelen af den, og saa paa det, at give dem Halvdelen tilbage af en nu bestaaende trykkende Stat. Denne Subvention til Kommunerne tages af Statskassens Overflod, og Overflod er der, naar Statshusholdningen føres paa lovlig og sparsommelig Maade. Det er jo ikke ukjendt i andre Lande; hos os er det ukjendt, thi der straber man alt Muligt til sig og bruger det, om ikke paa lovlig, saa paa anden Maade. Jeg lader altsaa det ærede Medlems Beregninger over dette staa. Det er ikke Meningen at revidere Næringslovgivningen, og det er ikke Meningen at revidere Reglerne for Paaligningen af Skatter som mellemkommunale Skatter; det kan ikke være Meningen med en Stattelov af den Natur som den her foreliggende, den maa tage det mere summarisk og forudsætter fortløttende Lovgivningsbestræbelser, baade i Retning af det Ene og det Andet. Det ærede Medlem veed nok, hvorledes det er gaaet med hans mellemkommunale Bestatning hidtil; han veed jo nok, at det forjaavidt ikke er Folkethingets Skuld, skjøndt man kunde jo nok have taget det op her for at virke Mere for det.

Hvad det andet Punkt angaar, nemlig Bibraget til „de Fattiges Kasse“ veed jeg ikke, om det ærede Medlem rettede nogen særlig Bebreidelse mod det. (Bertelsen [Beile Amts 5te Valgkreds]: Nei!) Ja, jeg synes dog, at ogsaa derigjennem lettes Kommunekasserne; thi hvis de Fattiges Kasse faae paa denne Maade, saa faae de vel saa Meget, at i Reglen ville Kommunekasserne ikke have særlig Grund til at hjælpe dem. Altsaa, det er en Lov, der i sine Hovedtræk tilfigter at afhjælpe Ulemperne under de nu bestaaende Forhold, det er en Lov, der ikke gaar ud paa at føre Mere bort fra Statskassen, end Statskassen særdeles godt kan undvære, og saa kunne de jo regulere Loven senere, hvis der kommer andre Love til. Jeg har aldrig sagt, at det skulde være en midlertidig Lov, det er en Misforstaaelse, det vil jo bero paa Lovgivningsmagten, om man senere vil regulere den. En saadan Stat gaar ud paa at lette, give Midler til større Selvstyre i Kommunerne og give de gode Forsætter Evner til at gennemføre Reformen i kommunal Retning, baade paa Skolevæsenets og Fattigvæsenets Omraade. En saadan Lov synes jeg ikke, man skulde modvirke, fordi man ikke kan faae mange andre Love, f. Ex. om den mellemkommunale Bestatning, eller fordi der i et Sogn kan være en Hr. Den og Den, som maaste faae forholdsvis mere Nytte deraf end Den og Den; det kan jo ske i alle Kommuner, og dog kan det almindelige Princip være rigtigt.

Der var en saadan Uds i Salen, da det ærede Medlem fra Kjerteminde (M. Andersen) talte, at jeg ikke hørte Meget af, hvad han sagde. Jeg hørte kun en gammel Erindring fra 20 Aar tilbage om den Fengeriske Indkomstskattelov, som vi negtede at bruge i et vist bestemt Diemed. Vi negtede nemlig at bruge den i Anledning af Anlæget af den vestjydske Bane i det ene Aar, i hvilket Loven efter sit Indhold endnu kunde benyttes. Det var en Lov, der berettigede til Opkrævning i 2 Statteteterminer; den ene var brugt, den anden stod tilbage, og saa havde Fenger den Opfattelse, at han maatte have en Extrahjælp af et Par Millioner for at kunne afholde Udgifterne til Juleførelsen af de vestjydske Baner. Vi paastode, at det var unødigt til dette Diemed, og derfor negtede vi Lovens Forlængelse, men det har det ærede Medlem fra Kjerteminde aldrig kunnet tilgive os. Jeg negtede det den Gang, og jeg finder det endnu meget fornuftigt. At paalægge Befolkningen en aldeles unødvendig Stat, faaer det ærede Medlem mig ikke til, hverken i Halvfjerdsjerne eller i Halvfemserne. Desuden maa det ærede Medlem vide, at hvor smukt end den paagjældende Lovs Regler vare lavede, saa var det dog kun Indkomsten, det kom an paa den Gang, vi havde ikke Formuen med. Det er kommet mere og mere theoretisk i Brug at tage Formuen med, nu skulde vi gjerne en Gang have det indført praktisk. Og jeg beder det ærede Medlem for Beile Amts 5te Valgkreds huse paa, at i Udsagnet til en Del Stattelove — af hvilke jeg antager, at den ene er lige saa nær til en Revision som den anden, jeg har aldrig næret langvinste Forhaabninger til noget Godt under de nuværende Forhold — havde jeg, som Figuren paa Brandsekagen, den Klap, der skulde aabne Rilden, nemlig en Formue- og Indkomstskat til Dækning af de Fornødenheder, der ikke kunde dækkes paa anden Maade, saa derigjennem kunde jo ogsaa Herrerne til Frisenvold og Barrittstov komme med paa en passende Maade, selv om § 1 vilde være dem til lidt større Fordel, end han vilde unde dem. Og er der saa en eller anden Møller, som ikke vil faae mere Rytte end 25 Ore af § 1, og han staar saaledes, at han ikke nu svarer nogen Formue- og Indkomstskat til Kommunen, saa vilde han jo ogsaa blive fri for at faae Andel i Byrden efter den nye Formue- og Indkomstskat ved Hjælp af denne Regulator, som jeg taler om, men som det ærede Medlem glemte, til at fjerne de Uregelmæssigheder og Betæneligheder, som Modstanderne af denne Lov have fremsat.